

D ů v o d y:

Stačí úplně rozsudek, jímž žaloba žalobcova o rozluky zamítnuta byla a z něhož plyne, že tu rozvrat je a že jej zavinil žalobce, ve spojení s výpovědí svědka Dr. M-a, kterou nižší stolice přijaly za pravdivou, zjišťující její obsah, že žalobce po podání této žaloby prohlásil k němu jako k zástupci žalované, že se dá věc mezi ním a manželkou urovnati jen pod podmínkou, že manželka svolí k rozvodu nebo k rozluce. Sám tedy trvá na rozvratu a je zřejmo, že jeho návrh, by se k němu vrátila, není míněn upřímně a opravdově, nýbrž mu má býti jen východem z nesnází rozvratem manželství od něho zaviněným způsobených; doufáť patrně, jak to jeho vyjádření k Dr. M-ovi dokazuje, že se mu podaří tímto sporem pohnouti žalovanou k rozvodu nebo k rozluce nebo se zhostiti povinnosti vyživovací.

Čís. 7879.

Byla-li mimosoudní výpověď zaslána doporučeným dopisem s návratkou, jest náhradní doručení vyloučeno.

(Rozh. ze dne 16. března 1928, Rv I 448/28.)

Mimosoudní výpověď z nájmu ponechal procesní soud první stolice k námitkám žalovaného v platnosti, maje za to, že byly námitky proti výpovědi podány opožděně. Odvolací soud napadený rozsudek potvrdil.

Nejvyšší soud zrušil rozsudek odvolacího soudu a vrátil mu věc, by o odvolání znovu jednal a rozhodl.

D ů v o d y:

Pravdu má dovolání, pokud napadá odvolací rozsudek pro mylné právní řešení (§ 503 čís. 4 c. ř. s.) otázky, zda námitky proti výpovědi byly podány ve lhůtě, pokud se tkne otázky, od kdy lhůta ta začala. Podle zjištění nižších soudů zaslala žalobkyně žalované firmě výpověď v doporučeném dopise s návratkou, jehož doručení se stalo tím způsobem, že listonoš, pokusiv se marně, doručiti dopis Tomáši B-ovi a pak jeho prokuristovi Dominiku Č-ovi, zapsal jej jako obyčejný doporučený dopis s návratkou do soupisu všech doporučených dopisů, do tak zvané doručovací karty, a odevzdal všechny dopisy, i kartu do archivu úřednici žalované firmy Anně Ch-ové, která je vedoucí úřednicí v archivu a jako taková přijímá dopisy poštou došlé obyčejné i doporučené a roztrídí je pak na příslušná oddělení. Z toho usuzuje odvolací soud, že doručení výpovědi, již jako výpověď mimosoudní nebylo třeba doručiti podle předpisů o doručování žaloby, odpovídá předpisu § 103 c. ř. s.

o doručení náhradním a pokládá proto výpověď za dodanou žalované firmě dne 4. července 1927, kdy byla odevzdána Anně Ch-ové. Avšak nejde tu o doručení soudní zásilky, neplatí tu proto předpisy §§ 87—122 c. ř. s. o doručování. Jde tu o soukromý dopis odevzdaný poště jako doručení dopis s návratkou. Podle § 127 čis. 2, písm. b), pol. 10 pošt. řádu (nař. min. obch. ze dne 22. září 1916, čis. 317 ř. zák.) je náhradní doručení — jinak přípustné podle čis. 2 písm. a) téhož § cit. nařízení — u zásilek s návratkou vyloučeno. Nelze proto míti zřetel k doručení výpovědi k rukám Anny Ch-ové, pokud není jisto, že Anna Ch-ová byla podle § 114 řečeného nařízení oprávněna, ji za žalovanou převzít, nýbrž bylo by lze ji míti za doručenou teprve, kdyby bylo jisto, buď že byla odevzdána osobě k jejímu přijetí podle § 114 oprávněné aneb že vypo-
vídaná firma již před tím jinak o jejím obsahu zvěděla. V té příčině ne-
učinil odvolací soud potřebná zjištění a nelze tudíž toho času řešiti otázku, zda žalovaná firma vznesla námitky proti výpovědi včas.

Čís. 7880.

Třebas by se mělo za to, že předpis § 268 c. ř. s. o vázanosti civilního soudce na trestní odsuzující rozsudek co se tkne důkazu přičitatelnosti trestného činu, platí i pro řízení rozlukové, není tím vyloučeno, by se neprovedly důkazy, které mají za účel omluviti čin ten do té míry, by nepřicházel v úvahu jako důvod rozluky nebo jako zavinění jeho.

(Rozh. ze dne 16. března 1928, Rv II 358/27.)

Žalobu manžela, by bylo manželství rozloučeno z viny žalované manželky, procesní soud první stolice zamítl. Odvolací soud rozloučil manželství z viny obou stran.

Nejvyšší soud k dovolání žalované zrušil rozsudky obou nižších soudů a vrátil věc prvnímu soudu, by o ní dále jednal a ji znovu rozhodl.

Důvody:

Řízení jest opravdu neúplné, v tom má dovolání pravdu. Odvolací soud shledává vinu žalované v tom, že bezdůvodně vytýkala žalobci manželskou nevěru a cizoložství, avšak žalovaná vedla v žalobní odpovědi řadu svědků o tom, že došlo na žalobce psaní od jedné ženy z L., že bude naň na určitém místě čekat, a nabídla o tom i důkaz výsledkem stran, který, když jde o pouhou vinu a nikoli o důvod rozluky sám, nad to důkaz, jímž se žalovaná z důvodu rozluky na ni udávaného vyvíjí, je přípustný, ale důkazy ty provedeny nebyly. Sice byly svědkyně M-ová, K-ová a N-ová, jakož i svědek Š. slyšeni, ale ne o této okolnosti. Kdyby se však dokázalo, že tomu tak jest, jak žalovaná na uvedeném místě líčí, při čemž by třeba bylo zjistiti i dobu, kdy se to stalo, bylo by lze po případě žárlivost žalované vysvětliti a jako motivovanou omluviti a nepři-